

Závěr

Podle výsledků sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011 **bydlelo více bytových domácností v bytových domech (55 %) než v rodinných domech (44 %)**, i když ve srovnání s rokem 1991 se rozestup mezi oběma skupinami díky převažující výstavbě bytů v rodinných domech postupně zmenšil. Častější bydlení v rodinných domech než v bytových domech zaznamenaly pouze domácnosti tvořené jedinou hospodařící domácností se dvěma a více rodinami (76 %), dále bytové domácnosti se dvěma a více hospodařícími domácnostmi (66 %) a úplné rodiny se závislými dětmi (53 %). Z hlediska velikosti bytových domácností platilo, že **čím více členů v bytové domácnosti žilo, tím větší bylo jejich zastoupení v rodinných domech**. V regionálním pohledu převažovaly v 8 krajích bytové domácnosti v rodinných domech, zatímco ve zbylých 6 krajích jich bydlelo více v bytových domech. S odstupem nejnižší podíl bytových domácností v rodinných domech mělo Hl. m. Praha (13 %), maximální naopak Středočeský kraj (61 %), což souvisí s jejich odlišným charakterem osídlení, resp. bytové zástavby.

Z hlediska **právního důvodu užívání bytu** bydlely bytové domácnosti v roce 2011 nejvíce v bytech ve vlastním domě (39 %), dále v nájemních bytech (24 %) a v bytech v osobním vlastnictví (22 %). Oproti roku 1991 se v důsledku privatizace domovního a bytového fondu **významně snížil podíl bytových domácností v nájemních a družstevních bytech ve prospěch bytů v osobním vlastnictví**. Méně než poloviční podíl vlastnického bydlení a naopak nejvyšší zastoupení nájemních bytů zaznamenaly vícečlenné nerodinné domácnosti a vlivem objektivně horších finančních možností i neúplné rodiny se závislými dětmi. Obecně platil vztah, že **s přibývajícím počtem osob v bytové domácnosti a s rostoucím věkem osoby v čele domácnosti se zvyšovalo zastoupení vlastnického bydlení a naopak klesal podíl nájemního bydlení**. Na krajské úrovni nedosáhly bytové domácnosti bydlicí ve vlastním domě či bytě polovičního zastoupení pouze v Hl. m. Praze a v Moravskoslezském kraji. Naopak nejvíce bylo vlastnické bydlení rozšířeno v regionech s nejvýraznější převahou bytů v rodinných domech – ve Středočeském kraji, ve Zlínském kraji a v Kraji Vysočina.

Mezi roky 1991 a 2011 **došlo k razantnímu nárůstu průměrné obytné plochy bytů a průměrného počtu obytných místností na byt**, který však lze z větší části vysvětlit metodickými změnami. V nejmenších bytech z hlediska počtu obytných místností i průměrné obytné plochy žily domácnosti jednotlivců a vícečlenné nerodinné domácnosti, naopak byty s nejlepšími velikostními parametry obývaly podle očekávání počtem členů největší bytové domácnosti tvořené 2 a více rodinami, které společně hospodařily. **S rostoucím počtem osob bydlicích v bytě se totiž plynule zvyšovalo zastoupení dispozičně největších bytů na úkor těch nejmenších**. Vztah přímé úměry víceméně platil i u srovnání velikosti bytu podle věku osoby v čele bytové domácnosti s dosažením nejlepších parametrů ve věkové skupině 45–59 let. **Zatímco spolubydlení závislých dětí v úplné rodině mělo na velikostní dispozici bytu pozitivní vliv, u neúplných rodin působily na velikost bytu zcela opačně**. Průměrná obytná plocha bytů v jednotlivých regionech je primárně determinována druhovou skladbou domovního fondu, proto byly nejprostornější byty (72,1 m²) zjištěny u bytových domácností ve Středočeském kraji s výraznou převahou bytů v rodinných domech a dispozičně nejmenší byty (57,8 m²) obývaly bytové domácnosti v Hl. m. Praze, bydlicí ze všech krajů nejhojněji v bytových domech.

Vybavenost osobním počítačem deklarovaly v roce 2011 již téměř dvě třetiny bytových domácností, což bylo zhruba čtyřikrát více než o deset let dříve (16 %). Díky finanční i územní dostupnosti se **rapidně zvýšila i míra připojení bytových domácností k internetu**, který při posledním sčítání využívalo již 94 % domácností vybavených počítačem. Zdaleka nejvíce disponovaly osobním počítačem úplné rodiny se závislými dětmi (93 %) s mírným odstupem následované neúplnými rodinami se závislými dětmi (82 %). Nejhorší vybavenost počítačem byla zjištěna u domácností jednotlivců, u nichž jediných počet domácností bez počítače převyšoval počet domácností, které jím byly vybaveny (60 % ku 40 %) **Vedle přítomnosti závislých dětí v rodině totiž dostupnost počítače v domácnosti významně ovlivňovala i věková struktura členů bytové**

domácnosti, která byla u domácností jednotlivců nejstarší. **V regionálním měřítku** pokrytí bytových domácností počítačem souviselo především **s ekonomickým postavením kraje a vzdělanostní strukturou jeho obyvatelstva**. Nejvyšší úroveň vybavenosti domácností počítačem proto vykazalo Hl. m. Praha (73 %), zatímco na opačném konci žebříčku se nacházel Karlovarský (60 %) a Ústecký kraj (61 %), i když jejich odstup od ostatních krajů byl naprosto zanedbatelný.